

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
פרה - רבי חייא ברבי יוסף אמר: מקדש בכלי שרת כפנים ויוצא	ת"ש: [רבי חייא בר יוסף]										
אפילו בחוץ, ואפילו בכלי חול, ואפילו במקידה של חרס	רבי יוחנן:										
והא פרה דטמוי מטמין ליה											
מטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי שמש היתה נעשית	דתנן:										
ש"מ, לא פסלה בה טומאה.											
שאני פרה, הואיל דטבול יום לא פסיל בה.											
אי הכי, למה לי דמקדש?											
כעין עבודה בעינן.											
מהו לקדש ידיו ורגליו בכיור? (שמות ל) ממנו אמר רחמנא - ולא בתוכו, או דלמא אפילו בתוכו?	איבעיא להו:										
או שטבל במי מערה ועבד - עבודתו פסולה	רב נחמן בר יצחק, תא שמע:										
הא מי כיור דומיא דמי מערה ועבד - עבודתו כשרה.											
לא, מי מערה איצטריכא ליה, שלא תאמר: כל גופו טובל בהן, ידיו ורגליו לא כל שכן.											
מי כיור נפסלין למתירין כמתירין לאברים - כאברים	רבי חייא בר יוסף:										
אף למתירין אין נפסלין אלא בעמוד השחר כאברין	רב חסדא:										
כיור כיון ששקעו שוב אין מעלהו.	רבי יוחנן:										
למימרא, דלעבודת לילה נמי לא חזי											
כיור שלא שקעו מבערב - מקדש ממנו לעבודת לילה, ולמחר אינו מקדש	והאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משמיה דאילפא:										
מאי אינו מעלהו נמי דקאמר? לעבודת יום, אבל לעבודת לילה חזי.											
אי הכי היינו דרבי חייא בר יוסף											
איכא בינייהו: גזירת שיקוע.											
קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אין צריך לקדש, שכבר קידש מתחילת עבודה	והאמר רבי יוחנן:										
בשלמא לרבא דמוקים לההיא כרבי אלעזר ברבי שמעון, הא כרבי, אלא לאביי דמוקים לה כרבי, קשיא דרבי אדרבי, מאי שנא התם דמשקע ליה, ומאי שנא הכא דלא משקע ליה?											
דמסלק ליה והדר משקע ליה											
אי הכי, למחר אינו מקדש, אמאי?											
אין צריך לקדש.											
למימרא, דלמתירין מיוחד חזי, היינו דרב חסדא											
איכא בינייהו: מצות שיקוע.											
לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו, עד ששומעים קול של עץ שעשה בן קטין מוכני לכיור, והן אומרים: הגיע עת קידוש ידים ורגלים מן הכיור	מיתיבי:										
מאי לאו דמסלק ליה, אלמא משקע ליה.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, דמשקע ליה.		!										כא:
אי דמשקע ליה מי משתמע קליה?		!										כא:
משקע ליה בגילגלא.		!										כא:
לישנא אחרינא: דמשקע ליה בחומרתיה, כי כי היכי דלישתמע קליה ולשמעי וליתי.		!										כא:
והא הוה גביני כרון		!										כא:
בי תרי היכרי הוו עבדי, דשמע מהאי אתי, ושמע מהאי אתי.		!										כא:
כל כיור שאין בו כדי לקדש ארבעה כהנים ממנו - אין מקדשין בו, שנאמר: (שמות מ) ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו וגו'.	גופא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:											כא:
כל הכלי מקדשין, בין שיש בהן רביע' בין שאין בהן רביעית, ובלבד שיהיו כלי שרת	מיתבי:											כא:
בקודח בתוכו.	רב אדא בר אחא:											כב:
והא ממנו אמר רחמנא												כב:
ירחצו - לרבות כלי שרת.												כב:
אי הכי, כלי חול נמי												כב:
כלי חול לא מצית אמרת, מקל וחומר מכנו, ומה כנו שנמשח עמו - אינו מקדש, כלי חול שאינו נמשח עמו - אינו דין שאינו מקדש.	אביי:											כב:
וכנו מנלן?												כב:
יכול יהא כנו מקדש כדרך שהכיור מקדש? תלמוד לומר: (שמות מ) ועשית כיור נחשת וכונו נחשת, לנחשת הקשתיו ולא לדבר אחר.	דתניא, ר' יהודה											כב:
מה לכנו שאין עשוי לתוכו, תאמר בכלי חול שעשוי לתוכו	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:											כב:
אלא ממנו - למעוטי כלי חול.												כב:
אי הכי, כלי שרת נמי												כב:
הא רבי רחמנא ירחצו.												כב:
ומה ראית?												כב:
זה טעון משיחה כמוהו וזה אין טעון משיחה כמוהו.												כב:
כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור, לרביעית אינו משלים.	ריש לקיש:											כב:
למעוטי מאי?												כב:
אילימא למעוטי טיט הנדוק												כב:
היכי דמי?												כב:
אי דפרה שוחה ושותה ממנו												כב:
אפי' לרביעית נמי												כב:
ואי אין פרה שוחה ושותה ממנו												כב:
אפילו למקוה נמי אין משלים												כב:

מקרא-key: disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה-proof
---	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא למעוטי יבחושיין אדומין								!			כב.
אפילו בעינייהו נמי								ז			כב.
כל שתחילת ברייתו מן המים מטבילין בו	דהא תניא, רשב"ג:							ז			כב.
מטבילין בעינו של דג	ואמר רב יצחק בר אבדימי:							ז			כב.
למעוטי נתן סאה ונטל סאה	רב פפא:							!			כב.
מקוה שיש בו מ' סאה מכוונות, נתן סאה ונטל סאה - הרי זה כשר	דתנן:							!			כב.
עד רובו.	ואמר רב יהודה בר שילא אמר רב אסי א"ר יוחנן:							!			כב.
אם קדח בו רביעית - מטבילין בו מחטין וצינוריות, הואיל ומהכשירה דמקוה אתיא.	רב פפא:							!			כב.
מי מקוה כשירים למי כיוור.	ר' ירמיה אמר ריש לקיש:										כב.
למימרא, דלא מים חיים נינהו								ז			כב.
(ויקרא א) במים - ולא ביין, במים - ולא במזוג, במים לרבות שאר מים, וק"ו למי כיוור	והתניא:							ז			כב.
מאי ק"ו למי כיוור? לאו דמים חיים נינהו								ז			כב.
לא, דקדיש.								!			כב.
וקדישי מעליותא היא?								ז			כב.
מים שאין להם שם לווי, יצאו מי כיוור שיש להם שם לווי	והא תנא רבי שמואל:							ז			כב.
אלא לאו דראויין למי כיוור, אלמא מים חיים נינהו								ז			כב:
תנאי היא:								!			כב:
מי כיוור - ר' ישמעאל אומר: מי מעין הן	דאמר ר' יוחנן:							!			כב:
שאר מימות הן.	חכמים:							!			כב:
ערל.											כב:
מנלן?								^			כב:
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו. (יחזקאל מד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי.	רב חסדא:							!			כב:
ומנלן דמחלי עבודה?								^			כב:
דכתיב: (יחזקאל מד) בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחלל את ביתי.								!			כב:
בן נכר - יכול בן נכר ממש? תלמוד לומר: ערל לב אם כן, מה תלמוד לומר בן נכר? שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים ואין לי אלא ערל לב, ערל בשר מניין? תלמוד לומר: וערל בשר.	תנו רבנן:										כב:
וצריכי, דאי כתב רחמנא ערל בשר, משום דמאיס, אבל ערל לב דלא מאיס אימא לא ואי אשמעינן ערל לב, משום דאין לבו לשמים, אבל ערל בשר דלבו לשמים אימא לא, צריכי.											כב:
טמא פסול.											כב:
לא שנו אלא טמא שרץ, אבל טמא מת מתוך שמרצה בציבור - מרצה נמי ביחיד.	זקני דרום:										כב:
אי הכי, טמא שרץ נמי ליתי בקל וחומר מטמא מת, מה טמא מת שטעון הזאה שלישי ושביעי - מרצה, טמא שרץ שאינו טעון הזאה ג' ושביעי - אינו דין שמרצה								ז			כב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מכפרין כמתכפרין, מה מתכפרין - טמא מת אין, טמא שרץ לא, אף מכפרין - טמא מת אין, טמא שרץ לא.	קסברי זקני דרום:								!		
מאי קסברי?									^		
אי קסברי: אין שוחטין וזורקין על טמא שרץ									!		
אמאי לא עבדי ציבור בטומאה? הא כל שביחיד נדחה - ציבור עבדי בטומאה									ז		
שוחטין וזורקין על טמא שרץ.	אלא קסברי: [זקני דרום]								!		
וכי איזה כח מרובה, כח מכפרין או כח מתכפרין? הוי אומר: כח מתכפרין, ומה במקום שנטמאו בעלים בשרץ משלחין קרבנותיהן, כהן שנטמא בשרץ אינו מרצה, מקום שנטמאו בעלים במת שאין משלחין קרבנותיהן, כהן שנטמא במת אינו דין שאינו מרצה	עולא, תקע להו ר"ל לדרומאי:								ז		
טמא מת נמי משלח קרבנותיו.	קסברי זקני דרום:								!		
והכתיב: (במדבר ט) איש איש כי יהיה טמא ועשה פסח בחדש השני וגו'!									ז		
למצוה.									!		
והא כתיב: (שמות יב) איש לפי אכלו									ז		
למצוה									!		
ולעכובי לא?									ז		
במכסת נפשות - מלמד שאין הפסח נשחט אלא למנויין שחטו שלא למנויין יכול יהא כעובר על המצוה? תלמוד לומר: תכוסו, הכתוב שנה עליו לעכב, ואיתקש אוכלין למנויין	והתניא:								ז		
זקני דרום לא מקשי.									!		
וכי לא מקשי נמי, מהא נמי אית להו פירכא: ומה במקום שנטמאו בעלים בשרץ שמשלחין קרבנותיהם לכתחילה, כהן שנטמא בשרץ אינו מרצה, מקום שנטמאו בעלים במת שאין משלחין קרבנותיהם לכתחילה, כהן שנטמא במת אינו דין שאינו מרצה.									ז		
נזיר ועושה פסח - הציץ מרצה על טומאת דם ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף	מיתבי, מפני שאמרו:								ז		
במאי?									^		
אילמא בטומאת שרץ									!		
שוחטין וזורקין על טומאת שרץ	האמרת:								ז		
אלא טומאת מת									!		
אין הציץ מרצה	וקתני:								ז		
אלמא נטמאו בעלים במת - אין משלחין קרבנותיהם									ז		
לא, אי דאיטמו בעלים במת ה"נ, הכא במאי עסקינן - כגון שנטמא כהן בשרץ.									!		
אי הכי, אימא סיפא:									ז		
ניטמא טומאת התהום - הציץ מרצה	[סיפא]								ז		
לא אמרו טומאת התהום אלא למת בלבד	הא תני רבי חייא:								ז		
למת למעוטי מאי? לאו למעוטי טומאת התהום דשרץ									ז		
לא, למעוטי טומאת התהום דזיבה.									!		

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
כהן המרצה בקרבנותיהם, הותרה לו טומא' התהום או לא הותרה לו טומאת התהום?	ואלא הא דבעי רמי בר חמא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
תפשוט דטומאת התהום הותרה לו, דהא הכא בכהן קיימנא		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
דרמי בר חמא ודאי פליגי.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
(שמות כח) ונשא אהרן את עון הקדש'י. וכי איזהו עון נושא? אם עון פיגול, הרי כבר נאמר: (ויקרא ז) לא יחשב אם עון נותר, הרי כבר נאמר: (ויקרא ז) לא ירצה הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בצבור	תא שמע:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאי טומאה?	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אילימא מטומאת שרץ	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
היכא אישתרי?	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא טומאת מת, ולא כגון שנטמאו בעלים במת? אלמא נטמאו בעלים במת משלחין קרבנותיהן	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ובמאי?	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אי בנזיר	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
(במדבר ו) וכי ימות מת עליו אמר רחמנא	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא לעושה פסח	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לעולם בשרץ, ושם טומאה בעולם.	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
עון הקדשים אין, עון מקדישין לא, מאי טומאה? אילימא טומאת שרץ, מי אישתריא בציבור? אלא לאו טומאת מת, ועון קדשים אין, עון מקדישים לא	ואיכא דדייק ומייתי הכי:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לעולם טומאת שרץ, ושם טומאה בעולם.	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
יושב.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מנל?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אמר קרא: (דברים יח) לעמוד לשרת, לעמידה בחרתו ולא לשיבה.	רבא אמר רב נחמן:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לעמוד לשרת. מצוה, כשהוא אומר. (דברים יח) העומדים, שנה עליו הכתוב לעכב.	ת"ר:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מכדי יושב כזר דמי ומחיל עבודה, אימא: מה זר במיתה, אף יושב במיתה	רבא לרב נחמן:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אבל ערל, אונן, יושב - אינן במיתה אלא באזהרה	אלמה תניא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
משום דהוי מחוסר בגדים ושלא רחוק ידיים ורגלים שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ולמאן דאמר מלמדין, שתויי יין הוה ליה שלישי, ושלושה לד"ה אין מלמדין.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
עומד על גבי כלים, על גבי בהמה, על גבי רגלי חבירו - פסול.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מנל?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הואיל ורצפה מקדשת וכלי שרת מקדשים, מה כלי שרת - לא יהא דבר חוצץ בינו לבין כלי שרת, אף רצפה - לא יהא דבר חוצץ בינו לבין הרצפה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
וצריכא, דאי אשמעינן כלי, משום דלאו מינא דבשר נינהו, אבל בהמה דמינא דבשר הוא אימא לא ואי אשמעינן בהמה, דלא מינא דאדם הוא, אבל חבירו דאדם הוא אימא לא, צריכא.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה, - רגלו אחת על האבן ורגלו אחת על הרצפה, רואין, כל שאילו ינטל הכלי ותנטל האבן יכול לעמוד על רגלו אחת ויעבוד - עבודתו כשירה, ואם לאו - עבודתו פסולה.	תניא, רבי אליעזר:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדלדלה האבן ועמד עליה, מהו? היכא דאין דעתו לחברה לא תיבעי לך דודאי חייצא, כי תיבעי לך - דדעתו לחברה, מאי? כיון דדעתו לחברה כמה דמחבר' דמיא, או דילמא השתא מיהא הא תלישא?	בעי רבי אמי:											כד.
נעקרה האבן ועמד במקומה, מהו?	רבה זוטרי בעי לה הכי, בעי רבי אמי:											כד.
מאי קא מיבעיא ליה?												כד.
כי קדיש דוד - רצפה עליונה קדיש, או דילמא עד לארעית דתהומא קדיש?												כד.
ותיבעי ליה כל העזרה כולה												כד.
לעולם פשיטא ליה דעד ארעית דתהומא קדיש, והכי קמיבעיא ליה: דרך שירות בכך, או אין דרך שירות בכך?												כד.
תיקו.												כד.
קיבל בשמאל - פסול	[ת"ק]											כד.
מכשיר.	רבי שמעון:											כד.
באצבע ולקח - מלמד שלא תהא קבלה אלא בימין, (ויקרא ד) באצבע ונתן - מלמד שלא תהא נתינה אלא בימין	ת"ר: [ת"ק]											כד.
וכי נאמרה יד בקבלה? אלא באצבעו ונתן - שלא תהא נתינה אלא בימין, הואיל ולא נאמרה יד בקבלה, קיבל בשמאל - כשר.	רבי שמעון:											כד.
ור"ש ממה נפשך? אי אית ליה גזירה שוה, כי לא נאמרה יד בקבלה מאי הוי? ואי לית ליה גזירה שוה, כי נאמרה יד בקבלה מאי הוי?												כד.
לעולם לית ליה גזירה שוה, והכי קאמר: וכי נאמר יד ימין בקבלה? הואיל ולא נאמר יד ימין בקבלה, קבל בשמאל - כשר.	רב יהודה:											כד.
א"ה, אפילו נתינה נמ' ועוד, וכי לית ליה לר"ש ג"ש?	א"ל רבה:											כד.
כל מקום שנאמר יד - אינה אלא ימין, אצבע - אינה אלא ימין	והתניא, ר"ש:											כד.
לעולם אית ליה ג"ש, והכי קאמר: וכי נאמרה יד בקבלה? הואיל ולא נאמר יד בקבלה אלא אצבע, ואי אפשר לקבלה באצבע, קיבל בשמאל - כשר.	אלא אמר רבא:											כד.
איפשר דעביד ליה זון לשפת מזרק ומקבל בה	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:											כד.
במקרא נדרש לפניו ולאחריו קמיפלגי.	אלא אמר אביי:											כד:
הא דרבי אלעזר ברבי שמעון, מפקא מדאבוה ומפקא מדרבנן	אביי:											כד:
כל מקום שנאמר אצבע בקבלה, שינה בקבלה - פסול, בנתינה - כשר וכל מקום שנאמר אצבע בנתינה, שינה בנתינה - פסול, בקבלה - כשר	דתניא, רבי אלעזר ברבי שמעון:											כד:
והיכא נאמר אצבע בנתינה?												כד:
דכתיב: (שמות כט) ולקחת מדם הפר ונתת על קרנות המזבח באצבעך												כד:
מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו ולא לאחריו.	וקסבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											כד:
כל מקום שנאמר אצבע וכהונה - אינה אלא ימין.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כד:
קא סלקא דעתין תרתי בעינן, כדכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו, ויליף ממצורע, דכתי' (ויקרא יד) וטבל הכהן את אצבעו הימנית.												כד:
והרי קמיצה דלא כתיב בה אלא כהונה												כד:
קמץ בשמאל - פסול	ותנן:											כד:
או אצבע או כהונה.	אלא אמר רבא:											כד:
הרי הולכת אברים לכבש דכתיב בהו כהונה, דכתיב: (ויקרא א) והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה	א"ל אביי:											כד:

מילרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof	♦ חילקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
זו הולכת אברים לכבש	ואמר מר:							⚡			
הרגל של ימין בשמאלו ובית עורה לחוץ	ותנן:							⚡		◊	
כי אמרין או אצבע או כהונה - בדבר המעכב כפרה, דומיא דמצורע.								!		◊	
והרי קבלה דכתב בהו כהונה, ודבר המעכב בכפרה הוא								⚡		◊	
קבל בשמאל - פסול	ותנן: [ת"ק]	♦	■					⚡		◊	
מכשיר	רבי שמעון:	♦	■					⚡		◊	
ר"ש תרתי בעי.								!		◊	
מי בעי ר"ש תרתי?								⚡			
כל מקום שנאמר יד - אינו אלא ימין, אצבע - אינו אלא ימין	והתניא, רבי שמעון:	■	⚡					⚡		◊	
אצבע לא בעיא כהונה, כהונה בעיא אצבע.								!		◊	
ואלא כהן למה לי?								⚡		◊	
בכיהונו.								!		◊	
והרי זריקה דלא כתב בהו אלא כהונה								⚡		◊	
זרק בשמאל - פסול	ותנן:							⚡	■	◊	
ולא פליג רבי שמעון								⚡			
פליג בברייתא	אביי:							!		◊	
קיבל בשמאל - פסול	דתניא: [ת"ק]	■	♦					!		◊	
מכשיר	רבי שמעון:	■	♦					!		◊	
זרק בשמאל - פסול	[ת"ק]	■	♦					!		◊	
מכשיר.	רבי שמעון:	■	♦					!		◊	
יד יד לקמיצה, רגל רגל לחליצה, און און לרציעה	אלא הא דאמר רבא:							⚡	■	◊	
למה לי? מדבר בר בר חנה נפקא								⚡		◊	
חד לקומץ, וחד לקידוש קומץ.								!		◊	
ולר"ש דלא בעי קידוש קומץ, ולמאן דאמר: לר"ש נמי בעי קידוש קומץ - בשמאל אכשורי מכשיר, יד יד דרבא למה לי?								⚡		◊	כה.
אי לקמיצה עצמה								!			כה.
מדבר יהודה בריה דרבי חייא נפקא								⚡		◊	כה.
מאי טעמא דרבי שמעון? דאמר קרא: (ויקרא ו) קודש קדש' היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם	דאמר ר"י בריה דרבי חייא:	■	⚡					⚡		◊	כה.
לא נצרכא אלא לקומץ מנחת חוטא, סד"א: הואיל ואמר ר"ש שלא יהא קרבנו מהודר, כי קמץ לה בשמאל נמי תיתכשר, קא משמע לן.								!		◊	כה.
נשפך הדם על הרצפה ואספו - פסול.										■	כה.

מקרא- key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	מימרא- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים- כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיהו? (ויקרא ד) ולקח הכהן המשיח מדם הפר - מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית, מדם הפר - דם מהפר יקבלנו	תנו רבנן:											כה.
דאי סלקא דעתך מדם הפר כדכתיב, מדם - ואפילו מקצת דם,												כה.
השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר, שנאמר: (ויקרא ד) ואת כל דמו ישפוך.	והאמר רב:											כה.
אלא מדם הפר דם מהפר יקבלנו												כה.
גורעין ומוסיפין ודורשין.	וקסבר:											כה.
השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר, שנאמר: (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפך.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											כה.
והא בשריים כתיב												כה.
אם אינו ענין לשיריים, דהא ליתיה לכוליה דם, תניהו ענין בקבלה.												כה.
השוחט צריך שיגביה סכין למעלה, שנאמר: (ויקרא ד) ולקח מדם הפר, ולא מדם הפר ודבר אחר.	רב יהודה אמר שמואל:											כה.
ודם סכין במאי מקנח ליה?												כה.
בשפת מזרק, כדכתיב: (עזרא א) כפורי זהב.	אביי:											כה.
השוחט צריך שיתן ורידין לתוך הכלי.	רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא:											כה.
ורידין צריך שיראו אויר כלי.	איתמר נמי, אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:											כה:
היה מקבל ונפחתו שולי מזרק עד שלא הגיע דם לאויר, מהו? אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לא כמונח דמי?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											כה:
חבית שמונחת תחת הזינוק - מים שבתוכה ושבתוכה לה פסולין, צירף פיה לזינוק - מים שבתוכה פסולין, ושבתוכה לה כשירין.	אמר ליה רבי יוחנן,											כה:
האי מאי? בעי מיניה אויר שאין סופו לנוח, וקא פשט ליה אויר שסופו לנוח												כה:
תרתין קא בעי מיניה, אם תימצא לומר: אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי, אויר שסופו לנוח מאי?	[רב יוסף]											כה:
רב יוסף מתני הכי.												כה:
חבית בעא מיניה, ופשט ליה חבית.	רב כהנא מתני:											כה:
חבית בעא מיניה ופשט ליה מזרק, אי אתה מודה במזרק שאי אפשר לו בלא זינוק?	רבה מתני:											כה:
נתן ידו או רגלו או עלי ירקות כדי שיעברו מים לחבית - פסולין, עלי קנים ועלי אגוזים. כשירה. זה הכלל: דבר המקבל טומאה - פסולין, דבר שאינו מקבל טומאה - כשירין.	תנן התם:											כה:
מנא הני מילי?												כה:
אמר קרא: (ויקרא יא) אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור, הוייתן על ידי טהרה תהא.	דאמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בר אבא:											כה:
זאת אומרת: אויר כלי ככלי דמי.	רבי חייה אמר רבי יוחנן:											כה:
ודילמא בשותת	רבי זירא לרבי חייה בר אבא:											כה:
תרדא, כדי שיעברו מים לחבית תנן.	א"ל: [רבי חייה בר אבא]											כה:
מעדותו של רבי צדוק נישנית משנה זו	ואמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											כה:
על הוחלשין שקילחן בעלי אגוזין - שהן כשירין, זה היה מעשה באוהלייא, ובא מעשה לפני חכמים בלשכת הגזית והכשירו.	דתנן: העיד רבי צדוק:											כה:
הצורם און הפר ואח"כ קיבל דמו - פסול, שנאמר: (ויקרא ד) ולקח מדם הפר, פר שהיה כבר	רבי זירא אמר רבי:											כה:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אשכחן קדשי קדשים, קדשים קלים מנל?									⚡		כה:
(שמות יב) שה תמים זכר בן שנה - שיהא תמים וכן שנה בשעת שחיטה בקבלה, בהולכה, בוריקה מנין? ת"ל: יהיה, כל הייחוד לא יהיו אלא תם וכן שנה.	רבא, תנא:								!		כה:
כל הזבחים שבתורה, שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב - זורק את הדם.	איתיביה אביי, רבי יהושע אומר:								⚡		כה:
תרגומא: אבן שנה.									!		כה:
ומי איכא מידי דבשעת שחיטה בן שנה, בשעת הולכה וזריקה בן שנים?									⚡		כה:
זאת אומרת שעות פסולות בקדשים.	רבא:								!		כה:
היא בפנים ורגליה בחוץ, חתך ואח"כ שחט - כשירה, שחט ואחר כך חתך - פסולה.	רבי אמי אמר רבי אלעזר:										כה:
חתך ואח"כ שחט כשרה, בעל מום קא מקריב									⚡		כו.
אלא אימא: חתך ואח"כ קיבל - כשרה קיבל ואח"כ חתך - פסולה.											כו.
חתך ואח"כ קיבל כשרה											כו. <
הצורם און בבכור ואח"כ קיבל דמו - פסול, שנאמר: ולקח מדם הפר, פר שהיה כבך	והא א"ר זירא:								⚡		כו.
חותך באבר עד שמגיע לעצם.	רב חסדא אמר אבימי:								!		כו.
קיבל ואח"כ חתך - פסולה.											כו. <
שמעת מינה: דם המובלע באברים דם הוא									⚡		כו.
דלמא משום שמנונית.									!		כו.
שמעת מינה: בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דם - פסול									⚡		כו.
דלמא בקדשי קדשים.									!		כו.
קדשי קדשים - שחיתון בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון	ת"ר:										כו.
עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט - שחיתו כשרה, קיבל קבלתו פסולה											כו.
הכניס ראשו ורובו - כאילו נכנס כולו											כו.
פרכסה ויצתה לדרום וחזרה - כשרה.											כו.
קדשים קלים - שחיתון בפנים וקיבול דמן בכלי שרת בפנים											כו.
עמד בחוץ והכניס ידו לפנים ושחט - שחיתו כשרה, קיבל - קבלתו פסולה											כו.
הכניס ראשו ורובו - כאילו לא נכנס											כו.
פרכסה ויצתה לחוץ וחזרה - פסולה.											כו.
שמע מינה: בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים - פסולים									⚡		כו.
דילמא באליה ויותרת הכבד ושתי כליות.									!		כו.
היא בפנים ורגליה בחוץ, מהו?	בעא מיניה אבוב דשמואל משמואל:								⚡		כו.
כתיב: (ויקרא יז) והביאום לה', עד שתהא כולה לפנים.	א"ל: שמואל]								!		כו.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תלה ושחט, מהו?	[אבוה דשמואל]									⬆	כז.
כשרה	א"ל: [שמואל]									⬆	כז.
אישתבשת, בעינן שחיטה על ירך וליכא.	א"ל: [אבוה דשמואל]									⬆	כז.
נתלה ושחט, מהו?	[אבוה דשמואל]									⬆	כז.
פסולה	א"ל: [שמואל]									⬆	כז.
אישתבשת, שחיטה על ירך ולא שוחט על ירך.	א"ל: [אבוה דשמואל]									⬆	כז.
נתלה וקבל, מהו?	[אבוה דשמואל]									⬆	כז.
כשרה	א"ל: [שמואל]									⬆	כז.
אישתבשת, אין דרך שירות בכך.	א"ל: [אבוה דשמואל]									⬆	כז.
תלה וקיבל, מהו?	[אבוה דשמואל]									⬆	כז.
פסולה	א"ל: [שמואל]									⬆	כז.
אישתבשת, שחיטה על ירך ולא קבלה על ירך.	א"ל: [אבוה דשמואל]									⬆	כז.
בקדשי קדשים כולן פסולות, בר מנתלה ושחט. בקדשים קלים כולן כשרות, בר מן נתלה וקיבל.	אביי:									⬆	כז.
מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה? דאורי פנים כפנים דמי, בקדשי קדשים נמי אייר צפון כצפון דמי?	רבא:									⬆	כז.
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים - כשרות, בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים נתלה וקיבל - בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים.	אלא אמר רבא:									⬆	כז.
הוא בפנים וציציתו בחוץ, מהו?	בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:									⬆	כז.
לאו אמרת והביאום לה' - עד שתבא כולה לפניו? הכא נמי (שמות כח) בבואם אל אהל מועד. עד שיבא כולו לאהל מועד.	אמר ליה: [רבי זירא]									⬆	כז.
נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה, ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים - פסול ואין בו כרת.										⬆	כז.
פסול בשר, אבל בעלים נתכפרו מאי טעמא? דאמר קרא: (ויקרא יז) ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר, כיון שהגיע דם למזבח נתכפרו בעלים.	שמואל:									⬆	כז.
אי הכי, בשר נמי?										⬆	כז.
אמר קרא: לכפר, לכפרה נתתיו ולא לדבר אחר.										⬆	כז.
שלא במקומו כמקומו דמי.	אלמא קסבר: [שמואל]									⬆	כז.
נתנו על הכבש שלא כנגד היסוד, נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה, ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל.	תנן באידך פירקין:									⬆	כז.
ואי ס"ד שלא במקומו כמקומו, למה לי יחזור הכשר ויקבל?										⬆	כז.
וכי תימא: להתיר בשר באכילה.										⬆	כז.
מי איכא זריקה דלא מכפרת ושריא בשר באכילה?										⬆	כז.
אי דיהביה כשר ה"נ, הכא במאי עסקינן - דיהביה פסול.										⬆	כז.
וליהוי דחוי?										⬆	כז.
וכולן שקיבלו חוץ לזמנו וחוז' למקומו, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל.	דתנן:									⬆	כז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קבלו אין, זרקו לא, מ"ט? לא משום דהוי דחוי								ז			כז.
לא, משום דפסיל במחשבה.								!			כז.
אי הכי, קבלה נמי								ז			כז.
ועוד, מי פסלה מחשבה?								ז			כז.
אין מחשבה מועלת - אלא במי שראוי לעבודה, ובדבר הראוי לעבודה, ובמקום הראוי לעבודה	והאמר רבא:							ז			כז.
לא תימא: זרקו לא, אלא אימא: שחטו לא.								!			כז.
מאי קמ"ל? דפסלה מחשבה								ז			כז.
לפיכך הן פוסלין במחשבה	תנינא:							ז			כז.
הא קמ"ל, דמקבלה ואילך לא פסלה מחשבה, מ"ט? כדרבא.								!			כז.
חישב ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה, לאלתר כשר, חזר וחישב חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת. לאחר - פסול, חזר וחישב בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת	מיתיבי:							ז			כז.
ואי שלא במקומו כמקומו דמי, האי פסול? פיגול הוא								ז			כז.
זריקה דשריא בשר באכילה מייטא לידי פיגול, זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מייטא לידי פיגול.	מר זוטרא:							!			כז.
מנא לך הא?	רב אשי למר זוטרא:							^			כז.
דכתיב (ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו פיגול יהיה, מי שפיגולו גרם לו, יצא זה שאין - פיגולו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו.								!			כז.
אי הכי, איפסולי נמי לא ליפסל								ז			כז.
מידי דהוה אמחשבת הינוח, ואליבא דרבי יהודה.	רב נחמן בר יצחק:							!			כז.
לעולם פסול ממש, ושלא במקומו כמקומו דמי, ולא קשיא: כאן שנתן בשתיקה, כאן שנתן באמירה.	ריש לקיש:							♦			כז.
חישב ליתן את הניתנין למטה למעלה, למעלה למטה, עד מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה כו'.								■			כז.
אידי ואידי שנתן בשתיקה, ושלא במקומו לאו כמקומו דמי, והא דאיכא דם הנפש, הא דליכא דם הנפש.	רבי יוחנן:							♦			כז.
פסול ואין בו כרת	תנן:							ז			כז.
בשלמא לריש לקיש, היינו דקתני פסול ואין בו כרת, אלא לרבי יוחנן מאי אין בו כרת?								ז			כז.
קשיא.								■			כז.
ולשמואל מאי אין בו כרת?								ז			כז.
ה"ק: אם נתן במחשבה - פסול ואין בו כרת.								!			כז.
ורבי יוחנן, אי שלא במקומו לאו כמקומו דמי, ליהוי כי נשפך מן הכלי על הרצפה ויאספנו								ז			כז.
סבר לה כמ"ד: לא יאספנו	[רבי יוחנן]							!			כז.
הכל מודים בניתינן למעלה שנתנן למעלה, למטה שנתנן למטה, שלא כמצותן - לא יאספנו	דאמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:							■			כז.
לא נחלקו אלא בניתינן למעלה שנתנן למטה, למטה שנתנן למעלה:								■			כז.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שרבי יוסי אומר לא יאספנו	[רבי יוסי]	◊	■	■	!						כו.
ורבי שמעון אומר: יאספנו	[רבי שמעון]	◊	■	■	!						כו.
ומשנתניו כדברי האומר: לא יאספנו.					!						כו:
הכל מודין בניתנין למטה שנתנן למעלה שלא יאספנו, וכל שכן בניתנין למעלה שנתנן למטה, הואיל ודמים העליונים למטה הן באין	רב חסדא אמר אבימי:				■						כו:
לא נחלקו אלא בניתנין לפני שנתנן בחוץ, בחוץ שנתנן לפני:					■	■					כו:
שר' יוסי אומר: יאספנו	[רבי יוסי]	◊	■	■							כו:
ור"ש אומר: לא יאספנו.	[רבי שמעון]	◊	■	■							כו:
(ויקרא ו) זאת היא העולה - הרי אלו מיעוטין, פרט לנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים - אם עלתה תרד	רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמי תנינא, רבי יהודה:				■	■					כו:
עולה - אין לי אלא עולה כשרה מנין לרבות שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים, והלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה, והניתנין למעלה שנתנן למטה והניתנין למטה שנתנן למעלה, והניתנין בפנים שנתנן בחוץ והניתנין בחוץ שנתנן בפנים, והפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, מניין? ת"ל: תורת העולה, ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו	רבי שמעון:				■	■					כו:
יכול שאני מרבה אף הרובע והגרבע, והמוקצה והנעבד, והאתנן והמחיר, והכלאים, והטריפה, ויוצא דופן?					◊	■					כו:
ת"ל: זאת					!	■					כו:
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?					◊	■					כו:
מרבה אני את אלו שהיה פסולין בקודש, ומוציא אני את אלו שלא היה פסולין בקודש					!	■					כו:
הניתנין למטה שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה	קתני מיהא:				■	■					כו:
ולא פליג רבי יהודה, מ"ט? לאו משום דקלטיה מזבח, ושמע מינה: לא יאספנו.					■						כו:
מזבח הפנימי מקדש פסולין.	רבי אליעזר:				■						כו:
מאי קמ"ל?					◊						כו:
הניתנין בפנים כו'	תנינא:				◊						כו:
אי מהתם, הוה אמינא ה"מ דם דחזי ליה, אבל קומץ דלא חזי ליה אימא לא, קמ"ל.					!						כו:
קטרת זרה שעלה לגבי מזבח תרד, שאין לך מקדש פסולין אלא מזבח החיצון בראוי לו	מיתבי:				◊	■					כו:
חיצון אין, פנימי לא					◊						כו:
תריץ הכי: קטרת זרה שעלתה למזבח החיצון תרד, שאין מזבח החיצון מקדש פסולין אלא הראוי לו, והפנימי - בין ראוי לו בין שאין ראוי לו מאי טעמא? האי רצפה, והאי כלי שרת.					!						כו: